

MENIGHETSBLADET

Helsing

TIL SAUHERAD OG NES

Nr. 3 - Juni 2021 - årgang 72

**HELSING AVSLØRER
OPPSIKTSVEKKENDE FUNN
OM DEMONVEGGEN**

**Menighetsblad utgitt av
Sauherad og Nes sokneråd**
Helsing til Sauherad og Nes

Redaksjonskomité

Tora Skjerkholt Aarnes, Ellen Hageman,
Tom Arne Møllerbråten, Hanna Nyborg
Storm, Anne-Inger Lunner

Forsidebilde

Foto: Ivar Solbu

E-post

helsing@sauherad.kyrkja.no

Bankgiro

2801.53.57039

Vippsnr til Helsing

#632167

www.helsing.no

 Facebook Sauherad og Nes kirke

 Instagram kirken_i_sauheradognes

Design: Superlativ Media AS

Trykk: Erik Tanche Nilssen

INNHOLD

Helsing frå soknerådet	3
Demonveggen i Sauherad kyrkje.....	4
Styggen på ryggen.....	12
Nytt fra kirkeverge.....	15
Ny diakonplan for Sauherad og Nes kyrkje.....	16
Sammen mot.....	17
-Vi savner Kongo, men framtida er i Norge.....	18
Formiddagstreff på Nes Menighetshus.....	21
17. mai ved Nes kyrkje.....	22
Driver du gårdsutsalg?.....	23
Informasjon om tilbud og aktiviteter for barn og unge.....	23
Kunsten kommer hjem.....	24
Språkkafe.....	27
Orgelklubben i Bø kyrkje.....	27
Drømmedag i Sauherad kirke.....	28
Bildeglimt.....	30
- Det er det geniune i folkemusikken som snakker til meg.....	32
Frivillige til barne- og ungdomsarbeidet.....	34
Frivillige til kirkens besøkstjeneste.....	34
Konfirmanter høsten 2021.....	35
Konfirmantjubilanter 2021.....	36
Evju Bygdetun.....	40
Aktivitet for alle.....	42
Sorggrupper.....	42

HELING FRÅ SOKNERÅDET

Gamle sannheter må av og til vike for nye fakta. Dette nummeret av Helsing avslører nye sannheter om demonveggen i Sauherad kirke, en vegg som har vakt interesse og oppmerksomhet og gitt grunn for mange refleksjoner siden den ble ”avdekket” i 1940.

Vi har antatt at demonene ble malt en gang på 1600-tallet, men nå har vi fått ny kunnskap som tilsier at demonene ikke er eldre enn 80 år. De er sannsynligvis malt i 1940. Det er oppsiktsvekkende, og det kaller kanskje både på latter og forargelse. I 1940 ble Sauherad kirke restaurert. Da kom mange av de flott veggmaleriene fram igjen, det samme mente man skjedde med demonveggen. Nå viser det seg at demonveggen altså ble malt nettopp av den som restaurerte kirka. Det fører selvfølgelig til spørsmål om hvorfor gjorde han det? Det får vi ikke svar på. Vi må bare godta at de 2800 demonliknende skapningene som ser ned på oss fra vestveggen i koret ikke har blitt betraktet av så mange generasjoner som vi gjerne skulle ønske. Vi må legge om historiefortellingen og kanskje er det helt greit.

Demoner er et fenomen vi som regel ikke snakker om i det daglige, men fra kristendommen og folkereligiositeten kjenner vi begrepet, og vi forstår hva det uttrykker. Demoner er et uttrykk for en ond ånd. Det er selvfølgelig også nærliggende å spørre hva maleren ville uttrykke med å male alle disse onde åndene i Guds hus?

Hva nå endelig fakta om demonvegen måtte bli, så er det i alle fall et ubestridt faktum at demonvegen finnes i kirka vår. Den kan fortsatt fascinere og inspirere til ettertanke. Malerens hensikt med kunstverket får vi heller ikke svar på, men vi forstår kampen mellom onde og gode krefter. Kanskje er det nettopp her i Guds hus, at demonene skal møte dagens lys.

Neste gang du er i Sauherad kirke, oppfordrer vi deg til å ta en tur opp i koret og reflektere over kunsten på vestveggen.

*Tora Skjerkholt Aarnes
soknerådsleder*

Demonveggen i Sauherad kyrkje

MIDDELALDERKUNST FRA 1940

Elisabeth Andersen (t.v.) og Susanne Kaun er forskerne som slår fast at demonveggen i Sauherad kirke er malt av Gerhard Gotaas i 1940.

Sauherad kirke er blant annet kjent for sin demonvegg. Ofte er det de første turister spør etter: Hvor er alle djevlene? Det har vært mye usikkerhet og mange spørsmål knyttet til veggen. Når ble den malt, og av hvem og hvorfor? Nå har de to første fått sine svar, men spørsmålet om hvorfor er bare blitt enda større!

Tekst og foto: Ivar Solbu

Undertegnede har gjennom mange år vist utallige grupper rundt i Sauherad kirke. En av de tingene det særlig har blitt fokusert på er demon-maleriene på korets vestvegg. På nytt og på nytt har jeg fortalt om presten Jens Christensen Slagelse (prest i Sauherad og Nes fra 1621 til 1641) som ble kalt «Sterke-Jens» fordi han skal ha vært sterkere i «hånda enn i ånda». Noen har ment at demonveggen stammer fra denne frodige prestens tid i Sauherad. Han skal ha vært god til å

«male» djevler i sin forkynnelse. Andre har plassert veggen hos Paul Olausen Posth (prest i Sauherad og Nes fra 1648 til 1681), en annen av Sauherads frodige prester. Han var gift fire ganger og hadde 21 barn. I hans tid (1658) brant prestegården, en brann som også påvirket kirkebygget. Med andre ord opplevde han at både bolig og arbeidssted ble lagt i grus. Kan den ganske uforståelige veggen i Sauherad kirke ha vært hans form for terapi? Kan han ha malt ut av seg alle vonde og vanskelige tanker og følelser.

Mange tanker har jeg brukt på å undres over hva denne veggen skal formidle, hva representerer alle disse figurene fra en eller annen åndeverden? Er det tilfeldig at de er malt slik at bare presten ser dem, eventuelt en nattverd gjest eller to som hever blikket etter å ha mottatt brødet og vinen? Kan det være en påminning, først og fremst til presten, om at selv inne i kirkens kor så er de onde makter til stede? Eller kanskje tvert imot: når de er festet til veggen i kirka så vet vi hvor vi har dem? Er det en måte å ufarliggjøre disse kreftene? Hvem var det egentlig som ga oppdraget til en kunstmaler, og hvem kjente til planene? Var planen godkjent av kirkelige autoriteter?

I ettertid er jeg glad jeg har stilt flere spørsmål enn jeg har gitt klare svar: når ble veggen malt, av hvem, men viktigst av alt: hvorfor er alle disse figurene festet til veggen. Alt fra klare og tydelige menneskeportrett til fantasifigurer der elementer fra dyr og mennesker er smeltet sammen. Noen skal ha talt 2800 figurer. De må ha hatt god tid og godt lys!

Nå må hele historien fortelles på nytt! Veggen er ikke malt på 1600-tallet! Som det heter: nyere forskning har vist at veggen ble malt i 1940 av konservator Gerhard Gotaas. Og forskerne er Elisabeth Andersen og Susanne Kaun fra Institutt for kulturminneforskning.

Bakgrunn

I 1935 fikk kunstmaler og konservator Gerhard Gotaas i oppdrag av riksantikvar Harry Fett å avdekke og konservere de

gamle maleriene i koret i Nes kyrkje. Med seg i det arbeidet hadde han sin sønn Per. De arbeidet i Nes kyrkje, med noen avbrekk, i nærmere 5 år.

Men når det var gammel maling i Nes, var det ikke da grunn til å tro at det også var dekor fra middelalderen i Sauherad kirke? Det ble naturlig nok gjort undersøkelser.

Ved oppussingen av kirkene på slutten av 1800-tallet ble alt i kirkene malt over, kirkene framsto helt hvite. I 1709 hadde Lauritz Pettersen fra Skien malt på murveggene i begge kirkene. Men i koret i Nes hadde man altså funnet mye eldre bilder på veggene, kanskje fra helt tilbake til 1250. Kunne det være noe tilsvarende i Sauherad kirke?

Gerhard Gotaas ble satt på oppgaven, også her med sønnen Per som medhjelper. På korveggen i Sauherad fant han Skien-kunstneren Lauritz Petterens maling: bilder av Jesus og hans disipler. Alle i neste full legemsstørrelse. I tillegg var det malt bibelord som handlet om å følge Jesus og være hans disippel. På nordveggen fant han et omriss av en minnetavle for presten Jens Christensen Slagelse. Også på vestveggen var det disipler, men Gotaas fant noe i et lag under: et virvar av figurer som i ettertid har fått navnet Demonveggen. Dette var ganske sensasjonelt! 2800 djevlefigurer festet på veggen i et vigslet kirkerom. De fleste bitte små, men noen litt større. Alt i en

nøye planlagt komposisjon. Noen ansikt viser seg å være øyet i et litt større ansikt. Bildene går utenpå og inni hverandre. Kan det være skjærsilden som er beskrevet?

Riksantikvar Harry Fett utga boka *En Bygdekirke*. Der skriver han: «De i vår kirkekunst helt enestående demonframstillinger i koret hører med hele sin åndsretning middelalderen til, men er utformet omkring år 1600. De legemstore apostelstatuene i koret gjør sammen med demonframstillingene dette rum til et hovedverk i vår etterreformatoriske kirkelige folkekunst». (Harry Fett: *En bygdekirke*. Kunst og kulturserien fra Gyldendal norsk forlag. 1941)

Nyere forskning

Forskerne Susanne Kaun og Elisabeth Andersen slår fast: Gerhard Gotaas fant ikke demonveggen, han skapte den! Jeg møtte dem i Sauherad kirke en ettermiddag i mai. De forteller at det har versert rykter blant eldre kollegaer hos riksantikvaren og i NIKU: det er noe som ikke stemmer med demonveggen i Sauherad kirke. Da

de for mer enn 10 år siden fikk i oppgave å kartlegge all middelalder-maling på mur i norske kirker, ble de oppfordret til å se nøye på veggen i Sauherad. Det var knyttet mye usikkerhet til denne dekorasjonen.

-Det handler om å ha sett mye kalkmaleri tidligere, og dermed vite hva man skal se etter, forteller Susanne Kaun. -Erfaring er viktig i dette arbeidet. Hva kan strukturer og farger fortelle oss? Er dette originalt eller er det malt opp? Vi har studert bildene nøye, sett på de små detaljene med godt lys og med stilas, slik at vi kan komme helt inn på bildene. I tillegg har vi lest all korrespondanse og annet arkivmateriale vi har funnet i riksantikvarens arkiv. Og det er ganske mange brev som ble sendt mellom Gerhard Gotaas og riksantikvaren, men også brev fra sokneprest i Sauherad Niels Steen.

-Vi klarte ikke å skille mellom originalt og oppmalt, alt var malt på samme tid, sier Elisabeth Andersen. - Vi har brukt forskjellige teknikker, blant annet ulike lys-typer. Og vår klare konklusjon er at alt er malt samtidig.

I Gerhard Gotaas sine brev skriver han at han fant riss i kalkstrukturen, men disse var så svake og dårlige at han måtte tegne dem opp med én gang, ellers ville de gå tapt for all evighet. Det spesielle er at det er bare han som ser rissene. – Vi finner ingen riss i murpussen, og det som er risset i murpuss blir ikke borte. Han kan nok ha sett noen fargespor etter tidligere maling, men vi tenker at han nok har sett mye mer enn det som virkelig er der.

«Jeg må bare følge rissene jeg finner», skriver Gerhard Gotaas, «alt ligger der. Jeg finner fargerester og ser sammenhenger». – Men der lå ingen ting. Vi finner ingen riss, det er ingen ting i overflata. Samtidig er det vel verd å bemerke at mye av djevleveggen er så smått og detaljert at det ville være teknisk umulig å risse dette opp før det ble malt.

-Vi kan og vil ikke spekulere i hvilke motiv Gerhard Gotaas kan ha hatt når han later som om den veggen han selv malte var noe han fant under kalklagene på kirkeveggen.

Vi finner ikke noe opplagt motiv. Kanskje kan det ha vært mistanker allerede da det skjedde. Men dette ble i så tilfelle dysset ned. Gotaas var en snill og høflig mann som det var lett å like. Han hadde hele tiden full støtte fra riksantikvar Harry Fett, som selv besøkte Sauherad kirke flere ganger. Boka til Harry Fett: *En bygdekirke*, kom jo ut nesten før malinga til Gotaas var tørr. Her beskrives med mye begeistring det som avdekkes i Sauherad kirke, sier forskerne.

Men andre kan jo spekulere, for eksempel undertegnede. Er det ønske om oppmerksomhet, er det kunstneren og mystikeren Gerhard Gotaas som lar fantasien ta overhånd, har det noe med psykiatri å gjøre. Tror han virkelig selv på at han ser det han sier han ser? Her er det stort spillerom for fantasi og spekulasjon!

-Med et trenet øye er det lett å se at det er to hender som har malt, én med erfaring og én uerfaren. Det passer jo bra med far og sønn Gotaas, sier Susanne Kaun.

-Utgangspunktet for vårt arbeid er å finne sannheten om veggen. I prosessen har vi tenkt mange ganger: dette kan ikke være sant! Det er vanskelig å tro det vi fant. Lenge tenkte vi at han kanskje hadde funnet noe, som han så utvidet. Men konklusjonen vår er at han selv har malt alt. Vi er helt sikre, hadde vi ikke vært det, ville vi aldri ha gått ut med dette. Samtidig er det jo slik at det aldri er to streker under svaret når det gjelder forskning. Nye metoder og nytt utstyr kan endre tidligere konklusjoner, sier Elisabeth Andersen.

-Dette er jo en fantastisk vegg, og det vi

nå går ut med, er et nytt lag på den lange historia om demonveggen i Sauherad kirke. Et mysterium har fått et nytt lag på toppen. Og spørsmålet som alltid har vært der: Hvorfor er denne veggen malt i et kirkerom? er ikke mindre aktuelt i dag, sier forskerne

Gerhard Gotaas

Konservator **Gerhard Gotaas** (1879 – 1963) var fra Trondenes ved Harstad. Han hadde studert kunst, og var en habil maler. Han begynte hos riksantikvaren for å restaurere gamle bilder. Det var på den tid ikke noe formell utdanning for konservatorer. Han var selvlært og han plukket opp ting fra kollegaer. Hans første selvstendige prosjekt var arbeidet i Nes kyrkje. Før han startet der var han på et kurs i Stockholm. Sønn Per Gotaas (f. 1917) var sin fars medhjelper.

Det var vanskelig å skaffe penger til disse oppgavene, så mens Gotaas i perioden 1935-1940 jobbet i Nes kyrkje, var han også periodevis i andre kirke rundt om i landet. Han var også tilbake til Nes kyrkje etter andre verdenskrig. I både Sauherad og Nes jobbet han både på mur og på treverk. Han fjerna blant annet overmalinga på begge altertavlene, slik at bildene fra 1660-årene kom fram i lyset. I vår tid ville det ha vært forskjellige folk på mur og tre.

Som vi skjønner var det et stort arbeid far og sønn Gotaas var satt til å gjennomføre. Flere lag med murpuss skulle fjernes, med hammer og meisel.

Mens Gerhard og Per Gotaas jobbet i Sauherad kyrkje hadde de det meste av

Susanne Kaun: konservator og forsker. Spesialområde: maling på mur, tilstandsbeskrivelse og restaurering.

Susanne Kaun er konservator for veggmaleri og arkitekturoverflater. Hennes arbeidsområder er farge- og bygningsarkeologiske undersøkelser, samt konservering og restaurering av veggmalerier og veggfast dekor. Hun er rådgiver for problemstillinger knyttet til murpuss og overflatebehandling/maling. I tillegg har hun spesialisert seg innen anvendelse av håndholdt XRF-analyse og digital dokumentasjon.

Kaun har tidligere jobbet som selvstendig næringsdrivende innen konservering og restaurering av veggmalerier i Tyskland, Østerrike og Norge. Kaun tok fagbrev som maler i Tyskland (1994) før hun tok eksamen som konservator i 2003 ved Fachhochschule Potsdam (Tyskland) i fagretningen veggmaleri og flerfargete arkitekturoverflater.

Elisabeth Andersen: kunsthistoriker og forsker. Spesialområde: kirkeinteriør og inventar. Elisabeth Andersen har jobbet som kunsthistoriker hos NIKU siden 2007. Elisabeth arbeider med prosjekter knyttet til kirkebygg og kirkekunst. Hun har de siste årene forsket på middelalderske madonnaskap fra ca. 1150 til ca. 1350, etterreformatoriske kalkmalerier i norske kirker og dåpsengler. For tiden er hun også i gang med et prosjekt om norske gravkapeller. Elisabeth er Cand. philol fra Universitet i Oslo.

Begge forskerne er ansatt i **NIKU** – Norsk institutt for kulturminneforskning. De jobber med et prosjekt der de skal dokumentere og beskrive alle kalkmaleri fra middelalderen i norske kirker.

<https://www.niku.no/prosjekter/norske-kalkmalerier/>
Norske kalkmalerier fra middelalderen til 1850

tida kost og losji i prestegården hos Jeanett og Niels Steen. Etter hvert ble nok Niels Steen noe utålmodig: «det tar ingen ende» skriver han til riksantikvaren.

NB!

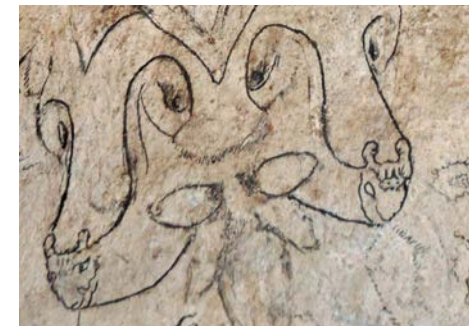
Det er kanskje en liten tilsnikelse i overskrifta å betegne maling, angivelig fra 1600 tallet, som middelalderkunst. Middelalderen regnes vel vanligvis fra år 500 til utpå 1500-tallet. Men man har jo tenkt at her er det røtter tilbake til middelalderen. Men om det ikke er helt korrekt så fungerer det ganske bra som overskrift!

Mer informasjon om demonveggen i Sauherad kirke:

Artikkel:

Kaun, Susanne og Andersen, Elisabeth (2021): "Faenskapets skaperglede. "Demonveggen", et kalkmaleri i Sauherad kirke" i Kunst og Kultur, nr. 3/021 (<https://www.idunn.no/kk>)

Det vil også bli laget en dokumentarfilm om veggen. Vi får komme tilbake med informasjon om hvor man kan se den filmen.

Norsk institutt for kulturminneforskning

Norsk institutt for kulturminneforskning (NIKU) er et uavhengig forsknings- og kompetansemiljø for norske og internasjonale kulturminner.

Instituttet fokuserer på kulturminner og kulturmiljøer som et aktivum for samfunnet, og driver kulturminnerelatert forskning og oppdragsvirksomhet for offentlig forvaltning og private aktører på felter som:

- Arkeologiske undersøkelser
- Bygningshistorie, -bevaring og -tilpasning
- Konservering
- Kulturminner og klimaforandring
- By og byutvikling
- Kulturlandskaper og kulturmiljøer
- Nordområde og urfolk
- Utvikling av teknologibaserte metoder
- Kulturminneforvaltning og virkemidler

Våre ansatte er konservatorer, arkeologer, arkitekter, ingeniører, geografer, etnologer, samfunnsvitere, kunsthistorikere, forskere og rådgivere med spesiell kompetanse på kulturarv og kulturminner.

Vi har et tett samarbeid med beslektede kunnskapsmiljøer

NIKU har som visjon å være et ledende uavhengig kunnskapsmiljø for bevaring, verdiskaping og opplevelser i tilknytning til kulturminner.

Dette kunnskapsmiljøet består, foruten av egne fagpersoner på en rekke forskjellige kulturhistoriske felt, av et tett samarbeid med beslektede kunnskapsmiljøer både nasjonalt og internasjonalt.

EN DEMON FOR VÅR TID: STYGGEN PÅ RYGGEN

«Når det gjelder djevlene, kan menneskeheten gjøre to feil som er like store, selv om de er diametralt motsatte. Den ene er at man ikke tror på deres eksistens. Den andre er at man tror på dem og nærer en overdreven og usunn interesse for dem.»

- C.S. Lewis

Tekst: Tom Arne Møllerbråten

Vi tror på Gud og bekjenner hans navn. Gud er god og derfor en vi vil følge. Vi tror også at Guds motsetning og motstander eksisterer på en eller annen måte, derfor «forsaker vi djevelen og alle hans gjerninger og alt hans vesen». Men i våre sammenhenger er det lettere å snakke generelt om ondskaper i verden enn om djevelen, demoner og ondskapens åndehær. Jeg tror ikke jeg husker en eneste preken fra gudstjenester i Den norske kirke der demoner har fått fokus. Kan hende jeg husker feil.

Kanskje bare oppramsingen av disse ordene om å «forsake djevelen», som vi leser det hver gang vi døper et barn, får det til å gå kaldt nedover ryggen på oss? Vi ønsker heller å snakke om det positive, det som bygger opp. Men kanskje vi har fjernet oss fra virkeligheten slik den ofte kan erfares? For at ondskap fortsatt finnes, er det vel liten tvil om. Finnes det en personlig vilje og makt bak ondskaper?

Det finnes absolutt kristne miljøer der Satan og hans demoner er mer til stede i forkynnelse og tanke enn det som er vanlig i Den norske kirke, og variasjonene er store mellom ulike kirker og kirkesamfunn. Guds

motkrefter er tydeligere noen steder enn andre. Demonene er farligere og djevelen nærmere deg.

I Det nye testamentet er tilværelsen en kamp mellom Gud og djevelen, men det er aldri noen tvil om at Gud er overlegen. Det er nettopp fortellingen om at Guds rike fortrenger den ondes rike som er hovedanliggendet i Det nye testamentet. Djevelen og hans onde ånder opptrer som fristere til synd og frafall fra Gud og som livsødeleggere. Både sykdom og død er tegn på djevelens virke i mange fortellinger. Men i og med Jesu liv, død og oppstandelse har djevelen tapt slaget om verden. «Djevelens makt er brutt», som vi synger i en gammel bedehussang. Slaget er tapt, men det er fortsatt litt kamp igjen.

Så gikk det mange hundre år av kirkens historie før djevelen fikk full oppmerksomhet. Det var først på 1400-tallet «at djevelen ble fremstilt som stor og fryktinngytende», skriver religionsviter Asbjørn Dyrendal i boken *Demoner*. Det finnes knapt et maleri med djevelen som tema før dette. Fra 1400-tallet «ble djevelen og Helvete populære tema». Djevelen ble malt som en fryktinngytende konge.

For Luther på 1500-tallet var djevelen høyst reell. Enten var mennesket styrt av Gud eller djevelen, tenkte han. Men det var ingen grunn til å frykte djevelen hvis man holdt seg til Gud og Guds ord, som er så uendelig mye sterkere. I den kjente salmen

Vår Gud han er så fast en borg lyder tredje vers slik:

Om verden full av djevler var som ville oss oppsluke, vi frykter ei, vi med oss har den som Guds sverd kan bruke. Er verdens fyrste vred og vil oss støte ned, han ingen ting formår, fordi alt dømt han går. Et Guds ord kan ham binde.

Men fra midten av 1600-tallet til begynnelsen av 1800-tallet forsvant djevelfokuset igjen. Og i de siste to hundre årene har djevel og demoner mer eller mindre flyttet over i litteraturen og populærkulturen. Og samtidig levd et eget liv i folketroen der djvelen ble utstyrt med horn og hale og bukkeskjegg.

Kanskje populærkulturen i dag har lettere for å sette ord på de onde kreftene vi støter på enn vi ofte har i kirken? Jeg vet ikke, men i rock og blues møter vi stadig på de onde kreftene, for ikke å snakke om i filmer.

OnkIP skrev seg inn på hitlistene i 2014 med sangen *Styggen på ryggen* for noen år siden. Styggen er da også et vanlig kallenavn på djvelen i folkekulturen.

*Føles som jeg er i helvete
Styggen på ryggen har blitt en av mine nærmeste
På skulderen min og minner meg på
Javla skeis det'erre livet mitt går
Er det rart jeg er redd
Når Styggen på ryggen er han jeg prater med
mest?
Oppå skulderen min og sier at jeg kommer ingen
vei her i livet
Og det stopper ikke der:
Som om ikke det er byrde nok å bære
Oppå ryggen er en spydig liten jævel
Forteller meg jeg er langt ifra den fyren jeg sku'
være
Burde tittle ned i løpet på geværet*

Det er vel liten tvil om at «demonen» til OnkIP er den stemmen inni hodet som ønsker å ødelegge ham. Han kaller den til og med sin «egen djevel». Denne djvelen

tilfører ikke livet noe godt, men motarbeider det gode. Jeg vet ikke om OnkIP er seg dette bevisst, men han legger seg tett opp til den kristne tanke om de onde åndene. Mange mennesker kan nok vitne om at de møter krefter som ødelegger dem og som tar kontroll over dem. Dette er kanskje en typisk demon for vår tid?

I dag har vi blitt gode på både psykologi og medisinsk vitenskap. Vi leser historiene der Jesus helbreder og tenker kanskje at det var epilepsi eller vanlige psykiske lidelser han helbredet. På den måten avdemoniserer vi verden. Tanken om at det finnes onde krefter vil likevel ikke helt slippe taket. Kanskje vi likevel trenger forestillingen om djvelen, demoner og onde ånder for å favne hele virkeligheten?

Litt tøys til slutt. Martin Luther skrev: «Den beste måten å drive ut djvelen på hvis han ikke vil vike for bibelord, er å gjøre narr av ham og håne ham, for han kan ikke fordra spott.» Det er nettopp dette C.S. Lewis gjør i sin geniale bok *Djvelen dypper pennen* fra 1941 som jeg siterte fra i starten. Det er brev fra en seniordjevel, onkel Tommeskrue, til en juniordjevel, Malurt. Malurt skal jobbe for å få en mann til å ta avstand fra både Gud og det gode, og brevene er instruksjoner fra Tommeskrue hvordan han bør gå fram. Med glimt i øyet skriver Lewis om hvor tåpelige djvelene er, samtidig som vi lesere skjønner at vi i vår hverdag lett lar oss lure bort fra det gode både titt og ofte. Men som vi har sett både i NT, hos Luther og fra kirkehistorien, Gud er større og mektigere enn all verdens demoner.

Det gode har seiret og vil seire.

NYTT FRA KIRKEVERGE

Det har skjedd mye og skal skje mye ved Sauherad kirke i disse tider. Kirketjenerne har gjort en kjempejobb med å pusse opp kapellet i vinter. Kontoret, gangen, toalettene, kapellrommet og kjøla er nymalt. På toalettene og i kontoret er det lagt nytt gulvbelegg, og kapellet har fått nytt gulv med teppefliser. Nå kan kapellet brukes til kirkekaffe, søndagsskole og andre samlinger som menigheten ønsker å ha der. Vi har bestilt skap til oppbevaring av konfirmantkapper og lager av materiell som skal monteres i gangen. I disse dager ligger det inne en søknad til Riksantikvaren og kulturminnevernmyndighetene i Vestfold og Telemark fylkeskommune om dispensasjon til å rette opp sakristiet. Det er en stor jobb som innebærer å løfte sakristiet opp, rive muren og refundamentere denne og trappa. Nytt undertak og etterisolering er også en del av dette prosjektet.

Vi har også planer om å reparere kirkemuren og drenere på nordsiden av bygget, montere takrenner, og bygge ny hovedtrapp med universell utforming. Disse delprosjektene jobber vi nå med å finansiere med en søknad hos Riksantikvaren. Vi håper å få gjennomført dette neste år.

Videre har vi kjøpt inn nye gravemaskiner til begge kirkegårdene. Ny

parktraktor med tippenger og ny gressklipper til Sauherad kirkegård er også på plass.

Nå er sommersesongen godt i gang, med plenklipping, oppretting av gravstøtter, stell av gravminner, tømning av søppel osv. Det er en hektisk periode, men det er kjekt å se alle som steller fint med gravene sine. På begge kirkegårdene blir det snarlig satt ut nye søppeldunker, der det blir en egen dunk til papp og papir, en egen dunk til restavfall og en plass for kompost. Vi oppfordrer alle til å hjelpe oss med å sortere avfall slik at vi kan være så miljøvennlige som mulig. Vi vil også prøve å benytte kompost som en ressurs på gravplassene, og da er det viktig at vi ikke får plast, ståltråd (fra kranser), gravlys osv. i kompostbingene. Jeg har lyst til å rette en takk til alle frivillige som er med og passer på menighetshuset. Vårdugnad er gjennomført, vegger er malt og det er ofte frivillige å se på huset. Dere gjør en uvurderlig jobb for menigheten. Takk!

Ta kontakt med oss på kirkekontoret om du har innspill og spørsmål. Benytter anledningen til å ønske alle en god sommer, og håper vi får en høst uten for mange begrensninger.

Hilsen Martin Stærk
Kirkeverge

NY DIAKONIPLAN FOR SAUHERAD OG NES KYRKJE

Diakoni er evangeliet i handling, og uttrykkes gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Men hva driver egentlig den lokale kirke vår med av diakonalt arbeid, helt konkret?

Diakoniutvalget arbeider i disse dager med en revidert diakoniplan for soknet. En diakoniplan beskriver de diakonale tiltakene som finnes og skal fungere som et arbeidsverktøy. I tråd med at nye tiltak startes, noen legges ned, og nye drømmer og tanker kommer til, skal også Sauherad og Nes kirke sin plan revideres.

Vi er glade for å ha med oss et engasjert diakoniutvalg! Utvalget består av Johannes Sand, Anne Mette Granhaugen, Karen Josefine Ask, Målfrid Nygård Laskemoen og Sigrid Haukvik, i tillegg til diakon Åsne.

Den lokale diakoniplanen i sin helhet vil legges ut på www.helsing.no, når den er vedtatt. Den norske kirke sin Plan for diakoni finner du på www.kirken.no.

September 2020 ble Kyrkja i Midt Telemark invitert med inn i et viktig, tverrfaglig kommunalt arbeid for en trygg oppvekst for barn og ungdom, fri fra vold og overgrep. Midt Telemark kommune har fått tildelt 3 millioner kroner til et tverrfaglig prosjekt over en periode på 3 år. Kommunepsykolog Brita Rønning Iversen leder arbeidet, og i prosjektgruppa sitter representanter fra ulike sektorer og arenaer, som helse og oppvekst, skole, kultur og frivillighet. Prosjektet er tett knyttet til Ung Arena Midt Telemark. Ung Arena er en kombinasjon av møteplass og samtaletilbud for ungdom. Tilbudet finnes både på Gvarv og i Bø.

I prosjektgruppa sitter diakon Åsne som representant fra kirken, sammen med blant andre Sigrid Haukvik fra Sauherad diakoniforening.

For å nå målet om å gjøre kommunen til et trygt og godt sted å vokse opp, arbeides det med å gi et kompetanseløft til voksne som møter barn og unge på ulike arenaer. Det handler blant annet om å jobbe for at de voksne øker sin kompetanse på hvordan de ser og snakker med barn/unge på en utviklingsstøttende måte, og hvordan de kan oppdage om barn og unge er utsatt for vold og overgrep.

Tierry, Amina, Rashid, Angel, Grace og Samuel.

På høsten 2019 kom en familie på seks fra Kongo til Gvarv. Etter flere år med venting i flyktningleir i Uganda fikk de tildelt Norge som mottakerland. – Vi fryder oss over freden i Norge, men det er ganske kalt her i landet!

Tekst og foto: Ivar Solbu

Kongo er navn på to stater i Afrika, som begge har fått navn etter Kongoelva og det tidligere kongedømmet Kongo:

- Den demokratiske republikken Kongo med hovedstaden Kinshasa, ofte forkortet Kongo-Kinshasa eller DR Kongo. Landet het Zaïre i perioden 1971 til 1997.

- Republikken Kongo med hovedstaden Brazzaville, ofte forkortet Kongo-Brazzaville

Familien kommer fra en landsby i Kongo-Kinshasa som heter Tibirizi, Tibirizi er i et landbruksområde øst i landet. Her dyrkes det mye grønnsaker, blant annet bønner, kål og poteter, mais og søtpotet. Og kassava, som er en rot-grønnsak der man bruker både selve rota, men også bladene. Vanlige husdyr er ku, geit, gris og høns.

For åtte år siden måtte familien flykte til Uganda. Det var mye usikkerhet og konflikt i hjemmemiljøet. Graces far var dommer. Både han og mor til Grace ble drept etter at han dømt en mann til fengselsstraff etter en voldshendelse.

De kom til flyktningleiren Nakivale ved Mbarara i Uganda. FN etablerte denne leiren, som ligger 200 kilometer fra Kampala, så tidlig som i 1958. Leiren er enorm, med over 70 landsbyer og om lag 120 000 flyktninger. Her er det flyktninger fra svært mange land, blant andre Somalia, Sudan, Etiopia, Burundi, Rwanda, Kongo og Eritrea. Om livet i leiren foreller de at det meste av tiden ble brukt til å vente. De hadde en liten butikk der det solgte dagligvarer som egg, sukker, drikke, brød, såpe mais og gotteri. Barna fikk litt skolegang i flyktningleiren, og de to eldste lærte litt engelsk.

Gjennom kvoteflyktning-ordningen, der høykommissæren for flyktninger (UNHCR) i FN er med på å finne mottakerland for flyktninger, kom familien til Norge 25. september i 2019. Siden de er kvoteflyktninger gikk veien rett til bostedskommune. De var ikke innom noe flyktningmottak i Norge, men kom rett til boligen på Øygardsfeltet på Gvarv. Alle fire barna er født i Kongo.

Det har vært en stor overgang å vende seg til livet i Norge. Den største av alle forandringene er de samstemte om: Her er det fred! Det er det viktigste av alt. Men de synes det er kaldt her, det er enklest å leve om sommeren. Maten synes de er god, men i tillegg til geitekjøtt så er det mange typer grønnsaker de savner. Men det har

de planer om å gjøre noe med, de vil selv dyrke det de savner.

Hele familien harr funnet et «hjem» i pinsemenigheten Soar i Bø. De tilhørte en protestantisk menighet hjemme i Kongo. En av de tilsatte i flyktningtjenesten registrerte at familien hadde kristent livssyn. Hun tok dem med til Soar, der de opplevde å bli tatt imot på en svært god måte, og de uttrykker at de ble glad i stedet og menneskene der. –Men, sier Grace, vi har ikke bil, så det er ikke så enkelt å komme seg til møtene. Religion, det å tro på Jesus, er viktig for hele familien, legger hun til.

Når familiemedlemmene snakker sammen foregår det på swahili. Det er mest naturlige. Men de snakker også fransk og lingala. – Og nå prøver vi oss stadig mer på norsk, forteller Samuel.

Familien på Gvarv spiser mye fufou. Det er maismel som kokes til en tykk grøt. Kanskje kan man si at de har samme forhold til fufou som eldre nordmenn har til kokte poteter. Det kan brukes til all slags mat, både kjøtt, fisk og grønnsaker. Familien har et stort ønske, at de skal få kjøpt geitekjøtt. Ja, gjerne hel geit slik at de også kan spise innmat og hode. Geitekjøtt er den høyest rangerte favorittmaten!

Ber vi familien drømme ti år inn i framtida blir det stille en god stund. Grace er den første som bryter stillheten. – Da drømmer jeg om at vi bor i et stort hus med storfamilien rundt oss, barn og barnebarn. Rashid jobber som sjåfør og jeg med eldre mennesker som sykepleier.

Grace Hassan (38) går på voksenopplæringa og har språkarbeidsplass på Furuheim omsorgssenter på Gvarv. Grace vokste opp i Butembo, en by i nord-øst. Før familien måtte forlate Kongo hadde Grace jobb som lærer en periode. Hun jobbet også for skattemyndighetene med å samle inn skatt fra bedrifter i lokalmiljøet. Hennes store ønske er å

bli sykepleier eller helsefagarbeider. På videregående skole i Kongo hadde hun pedagogikk som fag, og hun har to års universitetsstudium i økonomi.

Rachid Ramadan (47) går også på voksenopplæringa og har språkarbeidsplass to dager i uka på Mobile bilforretning i Bø. Han jobbet som sjåfør i

Den demokratiske republikk Kongo

(fransk: *République démocratique du Congo*), offisielt norsk kortnavn Kongo, også kalt DR Kongo eller Kongo-Kinshasa, er en republikk i Sentral-Afrika og grenser til Den sentralafrikanske republikk i nord, Sør-Sudan i nordøst, Uganda, Rwanda, Burundi og Tanzania i øst, Zambia og Angola i sør og Republikken Kongo (Kongo-Brazzaville) i vest. Landet har også en kort kyststripe ut til Atlanterhavet i vest. Landet fikk sin uavhengighet fra Belgia i 1960, og har tidligere hatt navnene Fristaten Kongo, Belgisk Kongo og Zaïre.

Viktige eksportvarer er kobber, diamanter, råolje, kaffe og gummi. Viktige importvarer er maskiner, transportutstyr, matvarer, levende dyr og kjemikalier. Viktige handelspartnere er Belgia, Sør-Afrika, USA, Frankrike og Tyskland. Jernbanenettet har en total lengde på 5088 km. Veinettet har en total lengde på 146 800 km, hvorav 2 % er asfaltert.

Det er bygd 12 flyplasser med regulær trafikk.

Befolkningstallet lå i 2007 på 62,6 millioner (estimert av FN). I forhold til befolkningstallet i 1997, som var på 46,7 millioner, viser dette en rask utvikling. I 2009 ble veksten estimert til 3,20 %. Gjennomsnittlig levealder er 55 år, mens gjennomsnittsalderen i befolkningen er 16,4 år. Over 200 etniske grupper har blitt identifisert og navngitt, der de største i antall personer er kongofolket, luba-folket og mongo-folket. Det er rundt 600 000 pygmeer, som utgjør DR Kongos urinnbyggere.

Landets offisielle språk er fransk, men også de fire nasjonale hjelpespråkene kongo, tshiluba, swahili og lingala er utbredt. I tillegg finnes det rundt 700 lokale språk og dialekter. 95,1 % av befolkningen er kristne. 34 % av befolkningen bor i byer, eller urbane områder.

Kilde: Wikipedia

Kongo, blant annet for den britiske bistandsorganisasjonen Oxfam. Han ønsker å få skaffet seg norsk førerkort slik at han kan kjøre lastebil

Samuel (20) er elev på voksenopplæringa på Akkerhaugen. Han vil, som sin far, gjerne bli lastebilsjåfør. Han liker å sykle eller gå turer i skogen. Han spiller litt fotball, men ikke på noe lag. Musikk er viktig, å lytte til, eller å spille selv. Samuel spiller på trommer. Og som andre ungdommer bruker han mye tid til å chatte med venner på mobiltelefonen.

Thierry (17) er også elev på voksenopplæringa. Han ønsker å bli bilmekaniker. Han elsker å synge og å lage egen musikk. Han spiller fotball for Sauherad Idrettslag, med treninger på

Nordagutu. Han liker å danse, men mener selv at han ikke er så veldig god.

Amina (14) går i 8. klasse på Sauherad barne- og ungdomsskole, og hun trives svært godt på skolen. Hennes store drøm og framtidsplan er å bli lege. Hun hjelper til hjemme, og hun ser mye på film. Venner er viktige, og hun liker godt å være ute sammen med dem.

Angel (11) går i 6. klasse på Gvarv. Også hun sier at hun stortrives på skolen. Hun liker å sykle og å drive med dataspill. Hun hører mye på musikk, og ser på Youtube. Læreryrket er målet for Angel. I motsetning til resten av familien vil hun heller ha pasta enn fufou.

FORMIDDAGSTREFF PÅ NES MENIGHETSHUS

September og oktober 2021

Det ble ikke så mange Formiddagstreff på Nes menighetshus i 2020, og så langt har det ikke vært noen i 2021. Men nå har vi håp om å komme i gang igjen fra høsten. Vi har satt opp samlinger:

Tirsdag 7. september kl. 11.00

Tirsdag 21. september kl. 11.00

Tirsdag 12. oktober kl. 11.00

Tirsdag 26. oktober kl. 11.00

Hvordan samlingene kan gjennomføres får vi komme tilbake til til høsten. Likeledes innholdet på treffene. Men vi får håpe og tro at vi kan komme ett skritt nærmere det normale!

Velkommen til Formiddagstreff!

17. MAI VED NES KYRKJE

Også årets nasjonalfeiring ble preget av restriksjoner, men i år fikk vi lov til å holde gudstjeneste. Sammen med den påfølgende kransnedleggelsen, var gudstjenesten det eneste tillatte offentlige arrangementet i bygda.

Til neste år håper vi på en «normal» feiring med gudstjeneste innendørs, barnetog og alt som hører 17. mai til.

Varaordfører Ingebjørg Nordbø la den krans på minnesmerket for falne under 2. verdenskrig. Foto: Ivar Solbu

Mange satte pris på å ha en tilstelning å møte opp på. Foto: Ivar Solbu

DRIVER DU GÅRDSUTSALG I MIDT-TELEMARK OG HJUKSEBØ?

Norsk eplefest vurderer en presentasjon av hvor ulike gårdsutvalg befinner seg i fruktdistriktet vårt. Vi tenker å tegne ei kjørerute fra Notodden om Akkerhaugen og Gvarv, ut om Stranda og videre til Bø.

Det vil kun bli en presentasjon av navn på gårdsutvalget og en inntegning på kart. Dersom du ønsker en slik oppføring i eplevisa til høsten, kan du melde din interesse til landbruk@intk.no. Du vil bli fakturert for kr. 400 for oppføringen. Eplevisa kommer ut i september like før eplefesten. Den vi gå til vel 75 000 husstander innen tidligere Telemark fylke.

INFORMASJON OM TILBOD OG AKTIVITETER FOR BARN -OG UNGE I SAUHERAD OG NES

Er ikkje barnet ditt døypt?

Ønsker du likevel å få informasjon om tilbud og aktiviteter for barn og unge frå kyrkjelyden?

Det kan du få ved å gå inn på <https://kirken.no/nb-NO/om-kirken/minside/>. Der kan du logge deg inn, enten du er medlem i kyrkja eller ikkje, og registrere barnet ditt. Da vil du/barnet ditt få informasjon om tilbud og aktiviteter på lik linje med dei barna som er døypte.

Dersom barnet ditt er døypt, og dermed medlem i kyrkja treng du ikkje gjere dette.

KUNSTEN KOMMER HJEM

– «En bondebegravelse» i Nes kyrkje 2. oktober

Nasjonalmuseet har i år et prosjekt som heter Norge rundt med Nasjonalmuseet. Alle landets fylker, vil få minst ett av Nasjonalmuseets hovedverk stilt ut på steder hvor det har en spesiell lokal tilhørighet. «En bondebegravelse» av Erik Werenskiold skal derfor tilbake til Gvarv og Nes kyrkje der det ble malt i 1885.

Tekst: Anne-Inger Lunner

Visningsdagen for maleriet er 2. oktober og Nes kyrkje vil være åpen for publikum. Det planlegges også et arrangement utenfor kirken med ulike bidragsytere fra kommunen, kirke og kulturformidlere. Mer informasjon om arrangementet kommer senere.

I en pressemelding fra Nasjonalmuseet heter det at Nasjonalmuseets oppgave å gjøre kunsten tilgjengelig for alle:

– Før det nye Nasjonalmuseet åpner i 2022, skal vi vise at Nasjonalmuseet er hele landets museum, og at samlingen kan oppleves på nye måter og på andre steder enn man er vant til, sier Nasjonalmuseets direktør, Karin Hindsbo.

- Kunsten er på vei til sitt nye hjem i Nasjonalmuseet, men den hører også hjemme ute blant folk. Med årets program, som vi kaller «Kunsten kommer hjem», ønsker vi å skape en lokal stolthet og forsterke tilknytningen til vår felles kulturarv, sier Hindsbo.

Nasjonalmuseet, ved prosjektleder Øystein Ustvedt tok først kontakt med museumstyret Jorid Vale.

-Sommeren 2000 hadde Evju Bygdetun og Kunstnerhuset på Gvarv ei stor utstilling om Erik Werenskiold, som visa frukter av kunstnarens møte med bygdefolk og lokal kultur i 1883 – 85 og 1890, forteller Jorid.

«En Bondebegravelse», E.W. Gvarv 1885. Modellane frå venstre:

Ragnhild Moen (1848 – 1920)

budde på Furulund 78 / 54 under Østigard Nordre Lindheim, der Furuheim er i dag. Dotter dotter, Inga Kristine Moen (1902 – 1949) blei seinare modell for E.W. i Oslo.

Christoffer Gunnheim (1854 – 1915)

var lærar og klokkar i Nes kyrkje. Han samla inn segn og folkeminne, gav ut samlinga ”Gamalt fraa Telemork”.

Hans Ibsen Moen (1826 – 1906.)

blei fødd på Nordstugu Øvre Holtan, og budde på Moen i Gamlegata på Gvarv, stugo blei rive i 2020.

Hans Gunheim (1869 – 1963.)

var sersjant, og budde på Søndre Gunheim.

Anund Lindheim (1820 – 1906.)

var bonde på Østigard Lindheim der E.W. budde sommaren 1883.

Knut Lindheimsmoen (1814 – 1900.)

var fødd på Suistugu Kise og kjøpte Lindheimsmoen i 1861. Han var ein kjend rosemålar med tradisjonar etter morbror sin, Torgrim Kise Haugane.

Kristoffer Notevarp (1857 – 1918.)

var gardbrukar og budde på Notevarp under Nordre Lindheim.

Gunleik Kaasa (1821 - 1894.)

blei fødd på Lauvhaug under Søndre Nes, men budde på Kaasa under Nordre Lindheim.

Kilde: Evju Bygdetun, Guro Fosstveit.

-Folk på Gvarv inspirerte Werenskiold både med klesdrakt, skapnad, framferd og miljø, fortsetter Jorid engasjert. -Her måla han nokre av dei mest kjente måleria sine i åpent og frodig landskap. Dei egna seg til å karakterisere «den norske folkesjelen» som han gjerne ville ha fram i eventyrteikningane sine. Erik Werenskiold har sett eit lite bygdesamfunn på Norgeskartet gjennom kunsten sin, konstaterer Jorid, som til slutt gir oss innsikt i et brev datert til bygdehistoriker Jon Hvitsand 1. 4. 1938:

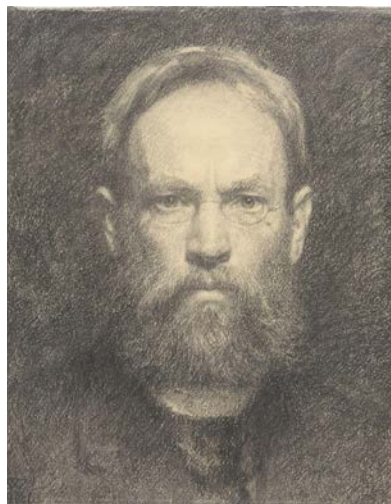
Det var i 1883 jeg kom til Gvarv for å være der om sommeren å male. Grunnen til at vi akkurat reiste dit var kanskje nærmest den at sorenskriver Thomesen var farbror til kona mi....Vi bodde hos Anund Lindem....Der var pent med fin utsikt rundt til alle kanter.

På Lindem malte jeg «Telemarksjenter» Den tid vi bodde på Skrivargården tegnet jeg mye til eventyrene: Kjerringa mot strømmen...

Jeg må vel ikke glemme å nevne Nes kirke, som ligger så merkelig vakkert til med Norsjø nedenunder og utsikt til Liffjellene; ja finere kan ikke en kirke ligge.

Bedre reklame kan vel ikke bygda og Nes kyrkje få! Vi gleder oss til «En bondebegravelse» kommer hjem. Dette blir en stor begivenhet for kirke og kulturliv og alle som bor i bygda.

Velkommen til Nes kyrkje i oktober.

Erik Werenskiold, født 11. februar 1855 i Eidskog, død 23. november 1938 i Bærum.

Erik Theodor Werenskiold var en norsk maler og tegner. Han er spesielt kjent for sine tegninger til Norske Folkeeventyr fra 1879 til 1887, og for illustrasjonene til folkeutgaven av Snorre Sturlasons Heimskringla i 1896–99, et illustrasjonsprosjekt som han ledet. (Wikipedia)

*Foto «Selvportrett»: Nasjonalmuseet/
Anne Hansteen*

SPRÅKKAFFE

3. mai fikk vi storfint besøk på Språkkafeen da ordfører Siri Blichfeldt Dyrland ble med oss gjennom kvelden. Formålet med kafeen er å legge til rette for integrering og opplevelsen av å være en del av et fellesskap i Sauherad. Denne kvelden var det omkring 15 tilstede, både engasjerte språkkafeeverter og gjester. Mellom vaffelspising og kaffedrikking var det prat og leksehjelp i smittevernmessig stil. Siri fikk lese et sterkt dikt fra en av gjestene om det å være flyktning, og fikk med seg nye oppskrifter på søte kaker. Ordføreren gav gode ord om kafeen, som er et tiltak i regi av Sauherad og Nes sokn og Frivilligsentralen i Sauherad. Takk for at du tok deg tid til å komme innom oss, Siri!

ORGELKLUBBEN I BØ KYRKJE

Korskulen i Bø sin orgelklubb inviterer barn og unge frå 8 år og oppover til orgelundervisning. Undervisninga startar opp fredag 27. august, og det er plass til nye elever.

For meir informasjon ta kontakt med orgelpedagog Julian Isaacs på 410 74 216 eller Grete Sele på 915 56 348. Søknad om opptak på www.korskulen.no

DRØMMEDAG I SAUHERAD KIRKE

Å gifte seg er en stor begivenhet og mange par velger fortsatt å gifte seg i kirken. Det er hyggelig. Ektekapsinngåelsen får en ekstra dimensjon med en kirkelig seremoni. Kirken er dessuten god på ritualer og ønsker å gjøre sitt beste for at brudepar skal få en god opplevelse innenfor gitte rammer.

Tekst: Anne-Inger Lunner

Forbønn: «La din velsignelse hvile om dem som her kneler for ditt ansikt» (Vigsels- og forbønsliturgi 2017) Foto: Kim Morten Olsen Ørvik

I de seks årene jeg har vært prest i Sauherad og Nes har jeg hatt ulike former for vielser. Ikke alle velger store bryllup med mange gjester. Noen velger å gifte seg kun med forlovere til stede, andre med nærmeste familie og noen venner. Ved et par anledninger har det også vært overraskende vilse etter barnedåp. I samarbeid med brudepar finner prest og organist løsninger som passer det enkelte paret. Det er også mulig å gifte seg ved egnet sted utendørs, men da må brudeparet søke prosten i Øvre Telemark om tillatelse.

Det siste året har det vært færre vielser enn normalt i soknet. Med en pågående pandemi og strenge restriksjoner, valgte de fleste å utsette vilse og bryllupsfeiring. Det

gjorde også Margrethe Gustavsen, opprinnelig fra Hjuksebø, og Vegard Wæhle fra Notodden.

De skulle egentlig ha giftet seg i Sauherad kirke 24. april i fjor, men utsatte det til samme dato i år. Det ingen imidlertid kunne forutse, var at de nasjonale reglene på dette tidspunktet skulle være på sitt strengeste.

-Det var både nervepirrende og litt tungt å tenke på om vi faktisk fikk giftet oss når ville, og om vi fikk ha det slik vi ønsket. Bryllupet var allerede utsatt ett år og ventinga føltes kjedelig og uforutsigbar, forteller Margrethe. Men bryllup ble det, om enn ganske

annerledes enn planlagt. Gjestelista måtte krympes, selskap tilrettelegges og vielsen ble streamet. Likevel er brudeparet veldig fornøyde.

-Dagen kunne ikke blitt bedre! Tross at vi måtte utelate viktige personer i bryllupet som følge av arrangement over kommunegrensene ikke var tillatt, så ble det en drømmedag! Vi fikk alle elementene vi håpet at vårt bryllup skulle ha, både med vielsen og det lille uteselskapet vi hadde etterpå. Vi var bare 19 stykker i selskapet, men det var helt perfekt, forteller Margrethe og Vegard.

Endelig gift. Foto: Anne-Inger Lunner

-Vi vil også skryte av dere som jobber i kirken her og særlig Anne-Inger for en enorm vilje til å strekke seg langt for å få til bryllup i disse tider! Det må du få med i intervjuet!

I tillegg er vi veldig glade for at vi fikk tips om å ta bryllupsbilder både i og utenfor kirken, sier Margrethe, som både er døpt og konfirmert i Sauherad kirke og har døpt begge barna sine her. -Den er jo så vakker!

Staben i Sauherad og Nes gratulerer det nygifte paret, og takker for en veldig hyggelig dag på jobben.

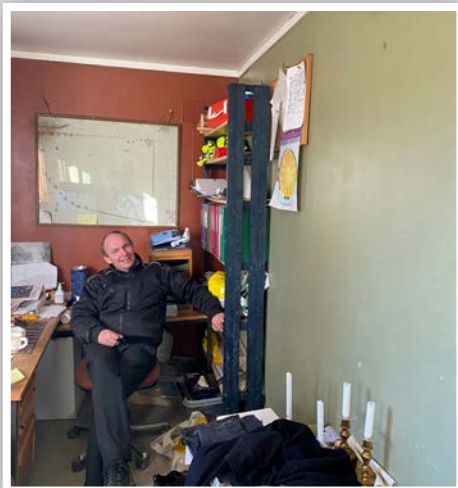

Nygifte og lykkelige går Margrethe og Vegard ut av kirken til tonene av «All you need is love» Foto: Kim Morten Olsen Ørvik

BILDEGLIMT

Sauberad kapell: Er det dags for en opprydning på kirke-tjenerkontoret, mon tro? Foto: Anne-Inger Lunner

Kjetil Nyhus trives godt på det innholdsrike kontoret. Foto: Anne-Inger Lunner

Ekstrem oppussing. Til og med duk og lys på bordet. Foto: Anne-Inger Lunner

BILDEGLIMT

Midt-Telemark Soul Children sang på G17 i april. Foto: Janne M Severinsen

"Olsenbanden" ved Sauberad kirke? Falke Solberg og Jan Odden Kåsin flytter safen i forbindelse med renoveringen. Jan sitter på den nye parkraktoren. Foto: Silje Sognen

Temasamling om pilegrimen for konfirmantene. Alle som ville fikk et kamskjell med seg hjem. Kamskjellet er et pilegrimssymbol. Foto: Ivar Solbu

- DET ER DET GENUINE I FOLKEMUSIKKEN SOM SNAKKER TIL MEG

Felespiller Johanne Flottorp har slått seg ned på Gåsefet på Gvarv, med god utsikt til Lifjell.

Et nytt tilskudd til folkemusikkmiljøet i Midt-Telemark: Johanne Flottorp. Hardingfelespilleren fra Åmli i Agder fylte nylig tretti år. Hun og samboeren har kjøpt seg hus på Gåsefet på Gvarv, med nydelig utsikt til Lifjell.

Tekst og foto: Ivar Solbu

Da Johanne var 6 år, begynte hun på kulturskolen i Åmli. Hun valgte hardingfele! - Det var nok litt på slump, men jeg likte lyden i hardingfele, jeg hadde vært på noen konserter. Som 6-åring er man jo ganske fordomsfri, da bestemmer man selv hva man synes er kult, sier Johanne i en samtale med Helsings utsendte. Hun vokste ikke opp i en familie med felespill og folkemusikktradisjoner, men hun fikk full støtte hjemmefra.

Johanne hadde Salve Austenå (1927-2019) som lærer. Han var kanskje den fremste tolkeren av Tovdalstradisjonen. Tovdal er et dalføre mellom Setesdal og Telemark, og har hentet inspirasjon fra begge. Austenå, som selv hadde lært hardingfelespill av sin egen far, har vært læremester for kjente folkemusikere som Tellef Kvifte, Ånon Egeland, Elizabeth Graver, og altså også for Johanne Flottorp. - Jeg regnet Salve som min lærer så lenge han levde. Etter at

jeg ble voksen og hadde flyttet ut fra Åmli, måtte jeg en tur innom hos ham når jeg var hjemme.

Det ble først journaliststudier i Oslo, før hun fortsatte med folkemusikkstudier på Norges musikkhøgskole, også det i Oslo. Som journalist har hun blant annet jobbet for nynorskkontoret til Norsk telegrambyrå (NTB). - Der skrev jeg om alt mulig, alt fra landbruksoppjøret til felespill. Jeg har også skrevet for Spelemannsbladet. Og også som journalist har jeg tatt frilansoppdrag.

For to år siden kom de, Johanne og samboer Anders Hefre, over huset på Gvarv, kjøpte det og flyttet. Anders, som også er musiker, kommer fra Bø. - Det var på tide å komme seg ut av byen, vi hadde vært der lenge nok, sukker Johanne. - Og som du ser har vi mer en nok prosjekter knyttet til huset! - Vi jobber begge som frilansmusikere, men har noe fast ved siden av. Jeg er ansatt i kulturskolene i Midt-Telemark og på Notodden. Der driver jeg mest med gruppeopplegg innen SFO, men jeg har også noen elever på fele. For oss fungerer det bra å ha noe fast arbeid, men også kunne jobbe som frilansmusikere.

Sammen med Gard Nergaard og Tor Hoslemo utga Johanne Flottorp i 2009 albumet Dalstroka innafør. I 2018 ga hun ut sitt første solo-album. Plata, som har navnet Johanne Flottorp, ble nominert til Spellemannspris, og hun fikk Folkelarmprisen i klassen solospill. Folkelarmprisen er en prisutdeling til norske folkemusikere og andre former for tradisjonsmusikk. Prisen ble etablert i 2005. Johanne spiller også i flere grupper: Raabygg, som er en

folkemusikktrio, The Northern Bell og Ruby Red & the Moonshine Brothers, som begge var grupper som spilte country- og popmusikk.

- Det er det genuine i folkemusikken som snakker til meg. Den er en del av hele meg. Folkemusikken har så mange lag som jeg kan dukke lengre og lengre ned i. Om jeg spiller eller hører den samme slåtten flere ganger, er den aldri helt lik. Tradisjonsmusikken stopper ikke sin utvikling på et visst tidspunkt, den er hele tida i utvikling. Dagens utøvere er selvfølgelig med på å utvikle musikken videre, reflekterer Johanne. - Jeg lager ikke så mye ny musikk, jeg er mest opptatt av å forme ting på min egen måte.

- Det er mange gode felespillere her i området, og det synes jeg er inspirerende. Det har vært lite fellesaktiviteter dette siste året, så jeg gleder meg til vi kan øve sammen. Jeg opplever det slik at folkemusikkmiljøet går på tvers av alder og sted. I dette året med vanskelige «spilleforhold», har jeg benyttet anledningen til å studere pedagogikk. Nå har jeg papirer på at jeg er lærer, smiler hun. Nå er hun med på innspilling av en plate med slåtter fra Heddal. Det er Anne Hytta som har arrangert slåttene for hardingfeletrio, og Johanne og Anne spiller sammen med Tuva Færden.

- Så får vi se hva vi får lov til av konserter og annet utover sommeren. De fleste festivaler jeg skulle spille på i sommer er avlyst, men Telemarksfestivalen skal gjennomføres. Der skal jeg blant annet spille sammen med min søster Ingvild.

FRIVILLIGE TIL BARNE- OG UNGDOMSARBEIDET

Etter sommarferien håper vi å starte opp barne -og ungdomsarbeidet i kyrkjelyden omtrent som normalt igjen, og da ønsker vi oss fleire frivillige med. Aktivitetene vil foregå på ettermiddagstid, både etter skuletid og etter arbeidstid, og også enkelte helger. Utfordringa går spesielt til deg som har barn og barnebarn i aldersgruppa, men alle som har tid, lyst og mulighet til å bli med og gjere ein innsats blir vi veldig glade for å komme i kontakt med.

Ta kontakt med kyrkjekontoret på 35 10 11 20, eller med trusopplærar Signe Vreim Østtveit på 971 82 146.

Illustrasjon: Elisabeth Moseng

FLERE FRIVILLIGE TIL KIRKENS BESØKSTJENESTE

Ensomhet og utenforskap finnes dessverre også i bygda vår. Høsten 2020 etablerte vi Kirkens besøkstjeneste for å bidra til å redusere opplevelsen av ensomhet, og styrke fellesskapet og tilhørigheten i bygda vår.

Men – vi trenger flere frivillige besøksvenner! Har du noen timer i uka du har lyst til å utgjøre en forskjell for noen? Være en venn - og få en igjen? Eller kjenner du noen som kunne tenke seg besøk? Besøksvenner er medmennesker, frivillige med taushetsplikt som regelmessig besøker mennesker i alle aldre.

Ta kontakt med kirkekontoret (Åsne eller Signe), også om du bare er nysgjerrig og vil vite mer. Mer informasjon finner du på www.helsing.no.

KONFIRMANTER I SAUHERAD OG NES SOKN HØSTEN 2021

Sauherad kirke 18.09 kl 11.00

Michelle Fegri
Even Fosslø Haug
Johannes Øyberg Moen
Eino Hegna Kaasa
Malin Forberg Kaasin
Thea Eline Vogslund
Simen Slokvik
Jørgen Gunnestad Hekkli
Mathilde Haukvik
Tobias Dale Skårdal
Kim Jøran Fosslø Vassend

Nes kyrkje 18.09 kl 13.00

Ane Langkaas Anundskås
Sina Bakaas
Tuva Tufte Berge
Andreas Aasen Haug
Matilde Dyrud Haugland
Eline Ågedal Lian
Tommy Øverland Lauvstad
Jostein Hegna Aasen
Andrea Gjestad Wollberg

Nes kyrkje 19.09 kl 11.00

Frida Hesthag
Tuva Hesthag
Nina Håkonsen
Elias Jakobsen Gellein
Emil Svartdal Holdnes
Sandra Ingebretsen
Åsne Askildt Langkaas
Michelle Privet
Nora Bergskås-Aasland

Søndag 17. oktober inviteres alle 50 og 60-årskonfirmanter til gudstjeneste i Sauherad kirke kl 11.00. Etterpå er det kaffe og kaker på Nes menighetshus. Invitasjon kommer.

KONFIRMANTJUBILANTER 2021

60 års jubilanter

Konfirmert i Nes kyrkje 20. august 1961

Foran frå venstre: Jan Ove Holte, Tordis Lindheimsmoen, Marit Enggrav, Anne Lise Myhre, Berit Malme, sokneprest Knud Tjomsland, Anne Berit Holtan, Inger Bjørnson og Svein Terje Olimb Sandbekk.

Bak: Helge Roar Darrud, Rolf Verpe, Inge Vidar Aasen, Arne Langkaas, Tormod Tresland, Torgrim Høibø, Olav Ødegaarden, Torstein Fosstveit og Nils Olav Haugen.

Konfirmert i Sauherad kirke 27. august 1961

Foran frå venstre: Kirsten Annie Brenne, Gunnlaug Sørgaarden, sokneprest Knud Tjomsland, Torhild Arud og Gunn Kristine Fossli.
2. *rekke:* Bergit Røste, Olaug Røste, Mari Anne Flatland, Anne Holtan, Elise Gunvor Øvrebø og Ingrid Tove Hjukse.
3. *rekke:* Kari Tangen, Ruth Inger Slaaen, Harald Oddvar Solheim, Hallvard Engebretsen og Gudmund Rock Jonsås.

50 års jubilanter

Konfirmert i Nes kyrkje 20. mai 1971

Foran frå venstre: Hilde Tjønnemark, Laila Grønli Kåsin, Rønnaug Torvik, Anne Marie Storli og Anne Aasdalen.

2. rekke: Britt Kåsin, Anne Ingeborg Bergan, Anne Gunn Lauvstad, Astrid Holtskog og Ingeborg Jorid Vale.

3. rekke: Marie Hesthag, Kristin Husby, Bjørg Kaasa, Anny Kåsin, Inger Søvde, sokneprest Gunnar Nagell Hartberg, Svein Alfred Westgarden, Oddvar Aarnes, Kjell Idar Vik, Terje Aasen, Astrid Syrtveit og Kari Verpe.

Bak: Gunnar Alfred Wagner Østland, Jan Fosse, Ole Halvor Pedersen, Anund Holte, Vidar Hauge, Svein Erik Helberg og Anthony Rolf Norendal.

Konfirmert i Sauherad kirke 23. mai 1971

Foran frå venstre: Grete Gryting, Ingebjørg Kolbu, Viviann Løvdal, sokneprest Gunnar Nagell Hartberg, Eli Margrete Rugtveit, Kari Ingeborg Schia og Astrid Helene Schei.

2. rekke: Kjell Arne Juvland, Arvid Hagen, Torborg Dale, Hege Bergheim, Ellen Irgemo, Tove Høgstad, Torhild Hvitås, Vigdis Haugen, Reidun Haslekås, Ruth Dalen, Maj Britt Furuvald og Gunn Torunn Furuvald.

Bak: Svein Kaasa, Knut Olaf Haugen, Arild Hvitås, Tom Tharaldsen, Johannes Hegna, Odd Ingar Syvertsen, Hans Bjørgulf Stavenes, Ole Kristoffer Kigen og Svein Halvor Kåsin

EVJU BYGDETUN

Sætevegen 44, 3810 Gvarn.

Åpne frå 27. juni til 1. august, tys.-søn. kl. 12-17

Sommarutstilling 2021: Evjufamilien – tradisjon og nyskaping. Felespel og folkedans på tunet og gratis gardsaktivitetar for barn. Eldhuskafe med grønsaker frå Mathagen, fenalår frå stølbua og lappar med gardens syltetøy i Fruktbygda.

Dyr på beite i kulturlandskapet mot elva med rasteplassar.

Laurdag 31.juli kl.12 – 17 Grautdag med 7 slag ved Olsok.

Nytt frå Evju Mathage: «Samarbeid som smakar» kl.12.30 – 14.30

Lag din egen «Sommarkrull» med Ana, opplevelse frå jord til bord.

kr.320,- pr.pers over 14 år. Påmelding tlf.94063292

www.evjubygdetun.no Fb; Evju Bygdetun.

Evju Bygdetun tilbyr også fire dagar i Sommerskolen i Midt-Telemark kommune.

Onsdag 30.juni, torsdag 1.juli, onsdag 28.juli og torsdag 29.juli kl.9.00 – 14.00

Gardsaktivitetar med matlaging frå jord til bord, handverk i snekkerbua, dyrestell og leikar i tunet.

Aldersblanda gruppe frå 1. – 10. klasse, inntil 20 stk. Gratis tilbud.

Påmelding: bofrivillig.no

Foto Åsne G. Køhn

AKTIVITET FOR ALLE

Hver onsdag siden februar har det vært «Aktivitet for alle» på Gvarv. Dette er et samarbeid mellom Kyrkja i Midt Telemark, og Frisklivssentralen og Driv i kommunen. Hensikten har vært å tilby en smittevernvennlig sosial møteplass med fysisk aktivitet og frisk luft. Sammen med frisklivs koordinator Helene Kiserud og diakon Åsne har det møtt opp 5-9 muntre damer, i sol, sludd og regn, i Farstadparken og på Kjærlighetsstien.

SORGGRUPPER

7. juni startet det opp sorggrupper på Nes menighetshus på Gvarv. Dette er en gruppe for mennesker som ønsker å komme sammen og dele sorgen etter tapet av noen som har stått nær. Gjennom 8 samlinger fram til oktober vil det være rom for å dele tanker, følelser og erfaringer med andre i lignende situasjon, og sammen skape livsmot til å fortsette med livet. Arbeidet ledes av diakon Åsne Gotthus Køhn og frivillig sorggruppeleder Kirsti Lunåshaug.

Dette er første gruppe, men vi ønsker å tilby flere grupper på sikt dersom det er behov. Ta gjerne kontakt med diakon om dette er noe du eller noen du kjenner kunne tenke seg å være med på. Mer informasjon finnes også på www.helsing.no.

Åsne Gotthus Køhn
Diakon

KAASA MASKIN AS

Aut. maskinentreprenør
3810 Gvarv

Tlf. 35 95 51 18 - 915 18 588

TELEMAR
BEGRAVELSESBYRÅ
NORHEIMS EFTF. AS
JARL OLAV RUGTVEIT

Bø-Sauherad-Nome
Distriktets begravelsesbyrå siden 1972.

Døgnvakt

35 95 52 80
41 60 38 40

begravelsesbyraet@online.no

Eget gravsteinverksted

For ny gravstein, gravering,
rens eller restaurering.

VALO PUMPER AS

OLAV HAUGESTØL

40 års erfaring innen
vann- og avløpspumper

VALO Pumper AS • Vreimsida 126 • 3803 Bø i Telemark
Tlf. 911 01 000 • olav@valopumper.no

Redaksjonen i Helsing
ønsker alle en

God sommer

Bø kino viser film
hver dag i Gullbring
kulturanlegg i Bø.

Sjekk programmet og
kjøp billetter på

bokino.no

eller i appen eBillett.

Nytt lydanlegg i
Kinosalen, nå med
Dolby Atmos!

Film er best på kino!

DOLBY ATMOS

**Holtskog Nyhuus
Design Ans**

Banner • brosjyrer
logoer • grafiske profiler
roll up • skilt • stempler
trykksaker • websider

Nyhusvegen 9, 3810 Gvarv
Tlf. 4040 4787
post@holtskog-nyhuus.no
www.holtskog-nyhuus.no

JOKER NORDAGUTU
**VELKOMMEN TIL EN TRIVELIG
HANDEL HER HOS OSS.**

Vi tilbyr utkjøring av varer

NETTHANDEL
nettbutikk.joker.no

Dere kan selvfølgelig også ringe oss,
sende mail for bestilling av dagligvarer.

ÅPNINGSTIDER

Mandag-fredag: 09:00 – 20:00
Lørdag: 09:00 – 18:00
Søndag: 10:00 – 19:00

Nordagutuvegen 662
3820 NORDAGUTU
Tlf. 35 95 97 20

joker.nordagutu@joker.no

**EIK
SENTERET
VESTFOLD OG TELEMARKE**

Treng du Traktor eller
redskap for jord og skog?

Kontakt Kjetil Nyhus
Tlf. 951 74 938

Kjetil.nyhus@eiksenteret.com

- Vi setter verdi på Midt-Telemark

**Aarnes
Bygg og Takst**
Tlf. 907 84 247
post@byggogtakst.no www.byggogtakst.no

Våre tjenester:

TILSTANDSRAPPORT FOR BOLIG
Denne trenger du ved salg av bolig (tekn. Rapport)

VERDI OG LÅNETAKST
Ved refinansiering

NÆRINGSTAKST
Forretninger, næringsbygg

LANDSBRUKSTAKSERING
Konsesjonsbelagte gardsbruk

ANDRE OPPDRAG
Rapporter ved skade, tvistesaker

Godkjent takstmann

Eventyrmost
Åpent etter kl 17.00
Velkommen innom!

**Karine & Anders
Nyhussvingen 28,
Tlf.: 909 40 728**

Velkommen!

NORSJØARKITEKTER AS
Strannavegen 460 3810 Gvarv tlf 35955600
post@norsjoarkitekter.no
www.norsjoarkitekter.no

Nytt kjøkken?

Vi kan hjelpe deg med planlegging, tegning i 3D, montering, ja egentlig alt du trenger hjelp til eller lurer på ifbm med kjøp av kjøkken.

Kan også komme med råd og tips om farger og materialvalg til resten av prosjektet ditt.

Aubo leverer kjøkken, bad og garderober i alle stilarter, størrelser og prisklasser. Det er ikke uten grunn at stadig flere lar valget falle på familiebedriften AUBO når drømmen om nytt kjøkken skal oppfylles.

Ta kontakt for en uforpliktende kjøkkenprat på tlf eller epost

Charlotte: 404 66 037

charlotte.aamaas@storkaas.no

Unni: 405 54 932

unni.tveiten@storkaas.no

NYHUUS GARD
GARDSBUTIKKEN
er åpen hver dag 08 -18

Norges beste eplemost
honning • gelée • syltetøy • saft
olivenolje • gaveartikler
epler og plommer i sesong

Gavebutikk hver lørdag 10-16

Nyhusvegen 9, 3810 Gvarv
Tlf. 4040 4787
www.nyhuusgard.no, FB

NORSJØ
SAG OG HØVLERI a/s
3810 Gvarv
Tlf. 35 95 54 50 • Mob: 404 87 475
Epost: office@norsjosag.no
Trelast - Bygningsartikler

vitusapotek+

3810 Gvarv
Telefon 35 95 54 34

RØRLEGERMESTER A/S
HELGE KISFOSS

Telefon: 995 15 155

RØRLEGEROPPDRAG
I SAUHERAD, BØ OG NOTODDEN

- *VI TOTAL-FORNYER DERES BAD
- *SERVICE PÅ RØR OG ARMATUR
- *BRØNNPUMPER MED UTSTYR
- *AVLØPS RENSEANLEGG
- *VARMEANLEGG

TA GJERNE KONTAKT FOR TILBUD!

Alt
i sport og friluftsutstyr
for liten og stor

BRUKÅS SPORT A/S
Midt i Bøgata – 35 95 06 17

www.brukaas.sport.no

3800 Bø - Tlf. 35 95 02 12

HOLTANKLINIKKEN
TANNLEGER - TANNPLEIERE - SPESIALIST
Tlf: 35 06 10 50

ADVOKATENE
Kåsa & Nilsen
Tlf. 35 95 35 00
telemarksadvokatene.no

Der nye ideer og norsk tradisjonsmat møtes

Aarnes Kafeteria
Aarnesgruppen

Tlf.: 35 95 57 33 \\ Strannavegen 302, 3810 Gvarv
www.aarneskafeteria.no

**VELKOMMEN
TIL OSS!**

Grundige
synsundersøkelser,
god fagkunnskap,
oppdatert utstyr,
topp service,
kjente merkevarer og
konkurransedyktige
priser.

Åpent mandag-fredag 9.30-16.30
torsdag 9.30-17, lørdag 10-14

Bøgata 61, 3800 Bø tlf. 4839 4681

post@bnoptikk.no

www.bnoptikk.no

 Bertelsen Nyhuus Optikk

 bertelsennyhuusoptikk

www.Fimex.no
Utstyr til frukt og bær dyrkere

olav@fimex.no
Telefon 957 07 000

 **Revisorteam
Midt-Telemark AS**
Tilsluttet Revisorteam AS

Din lokale revisor

Registrert revisor Vidar Stenstad
Registrert revisor Hellek M. Berge
Registrert revisor Elisabeth Mæland
Registrert revisor Linda Stangeland

Revisjon, årsoppgjør og skatt

Aunebygget, 3810 Gvarv
Tlf.: 35 95 67 00 - midt@revisorteam.no

www.revisorteam.no

SLEKTENS GANG

DØPTE

02.05 Vilde Flåtín
30.05 Jenny Pedersen Groland

VIGDE

24.04 Margrethe Gustavsen og
Vegard Wæhle

DØDE

14.04 Konstanse Mathilde Johansen
(f. Volltveit) f. 1930
17.04 Torfinn Haugen f. 1964
03.05 Laila Ruth Holtan f. 1941

SAUHERAD OG NES SOKNERÅD

MEDLEMMER

Gerd Astrid Grøthe Blaasvær
Åge Bjørnerud
Tora Skjerkholt Aarnes
Målfrid Nygård Laskemoen
Kjersti Versto Roheim
Tove Elisabeth Tengesdal
Sindre Sandvand Aase
Renate Maria Øien

VARAMEDLEMMER

Ragnvald Børve Ask
Anne Marie Etholm
Gunleik Berget
Anne-Mette Granhaugen
Hanna Nyborg Storm

MIDT-TELEMARK KYRKJELEGE FELLESRÅD

MEDLEMMER

Bjørnar Nesje
Tora Skjerkholt Aarnes
Åge Bjørnerud Asgeir Sele
Borgar Torbjørn Kaasa

VARAMEDLEMMER

Nils Ivar Agøy
Kjersti Versto Roheim
Jan Nikolai Boye
Gerd Astrid Grøthe
Blaasvær
Mette Haugholt

Vippsnr til Helsing
#632167

www.helsing.no

 Facebook Sauherad og Nes kirke

 Instagram kirken i sauheradognes

**Ønsker du å gi til søndagens offerformål sjølv
om du ikkje kjem deg på gudsteneste?**

Det kan du gjere ved å gi på vipps nr. # 632110
(søndagens offer) eller ved å gi til bankkonto
nr. 2801 53 57039 og merke innbetalinga søndagens
offer og dato.

KONTAKT

KYRKJEVERJE

Martin Stærk
tlf. 915 77 038
martin.stark@mtkyrkje.no

SOKNEPREST

Anne-Inger Lunner
tlf. 480 61 672
anne.lunner@mtkyrkje.no

KAPELLAN

Kristian Gotehus Kohn
tlf. 900 74 770
kristian.kohn@mtkyrkje.no

MENIGHETSSEKRETÆR TRUSOPPLÆRAR

Signe Vreim Østtveit
tlf. 971 82 146
signe.osttveit@mtkyrkje.no

DIAKON

Åsne Gotehus Kohn
tlf 977 47 449
asne.kohn@mtkyrkje.no

KYRKJETENAR

Kjetil Nyhus
tlf 951 74 938
kjetil.nyhus@mtkyrkje.no

KYRKJETENAR

Jan Odden Kåsin
tlf 911 78 292
jan.kasin@mtkyrkje.no

KANTOR

Bruno Hageman
tlf 948 55 033
bruno.hageman@mtkyrkje.no

SAUHERAD OG NES SOKNERÅD, LEIAR

Tora Skjerkholt Aarnes
tlf 971 22 536
tora_s_aa@hotmail.com

NESTE NUMMER AV

Helsing

Neste nummer av Helsing,
(nr. 3 - 2021) kommer ut ca. **12. oktober.**
Stoff må være innlevert innen **22. sept.**

Stoff kan sendes eller leveres til:

HELING

Kyrkjekontoret, Holmenveg. 46, 3810 Gvarv

eller på e-post:
post@sauherad.kyrkja.no

DEN NORSKE KYRKJA

Sauherad og Nes sokn

BESØKSADRESSE

Nes menighetshus, underetg.
Holmenvegen 46, Gvarv

POSTADRESSE

Holmenvegen 46,
3810 Gvarv
Tlf. 35 10 11 20

KONTAKT

post@sauherad.kyrkja.no
www.helsing.no
Bank: 2801.53.57039

GUDSTJENESTER I SAUHERAD OG NES

SØNDAG 20. JUNI – *Sauherad kirke kl 17:00*
4. søndag i treenighetstiden – Matt 16,24-27
Offer: Menighetsfakultetet

SØNDAG 27. JUNI – *Nes kyrkje kl 11:00*
5. søndag i treenighetstiden – Matt 7,21-29
Offer: Menighetsarbeidet

SØNDAG 4. JULI – *Bø kyrkje kl 11:00*
Aposteldagen – Matt 7,21-29

SØNDAG 11. JULI – *Dampfarveriet Hørte kl 11:00*
7. søn i treenighetstiden – Matt 16,13-20

SØNDAG 18. JULI – *Sauherad kirke kl 11:00*
8. søn i treenighetstiden – Luk 19,1-10
Offer: Kirkens SOS i Telemark

SØNDAG 25. JULI – *Tinghaug kl 11:00*
Olsok – 2 Kor 8,9-15
Offer: Menighetens misjonsprosjekt

SØNDAG 1. AUGUST – *Bø gamle kyrkje kl 11:00*
10. søn i treenighetstiden – Joh 8,2-11

SØNDAG 8. AUGUST – *Nes kyrkje kl 11:00*
11. søn i treenighetstiden – Matt 18,21-35
Offer: IKO

SØNDAG 15. AUGUST – *Bø kyrkje kl 11:00*
12. søn i treenighetstiden – 2 Mos 20,1-17

SØNDAG 22. AUGUST – *Sauherad kirke kl 11:00*
13. søn i treenighetstiden – Luk 8,1-3
Offer: Helsing

SØNDAG 29. AUGUST – *Patmos kl 11:00*
Vingårdssøndag – Luk 12,41-48
Semesteråpningsgudstjeneste
Offer: Menighetsarbeidet

SØNDAG 5. SEPTEMBER – *Nes kyrkje kl 11:00*
15. søn i treenighetstiden – Luk 17,7-10
Offer: Sauherad diakoniforening

SØNDAG 12. SEPTEMBER – *Nes menighetshus kl 17:00*
16. søn i treenighetstiden – Luk 10,38-42
Offer: Nes menighetshus

LØRDAG 18. SEPTEMBER – *Sauherad kirke kl 11:00*
Konfirmasjon
Offer: Konfirmantarbeidet i menigheten

LØRDAG 18. SEPTEMBER – *Nes kyrkje kl 13:00*
Konfirmasjon
Offer: Konfirmantarbeidet i menigheten

SØNDAG 19. SEPTEMBER – *Nes kyrkje kl 11:00*
Konfirmasjon
Offer: Konfirmantarbeidet i menigheten

SØNDAG 26. SEPTEMBER – *Sauherad kirke kl 11:00*
18. søn i treenighetstiden – Høsttakkefest
Offer: Barne- og ungdomssarbeidet i menigheten

SØNDAG 3. OKTOBER – *Nes kyrkje kl 11:00*
19. søn i treenighetstiden

Sommergudstjenester: Fra 27. juni til 22. august har Sauherad og Nes sokn og Bø sokn felles gudstjenester.